

varð kirkjan fjald aftanfyri eina timburgirðing, og Katja fortaldi okkum, at hon upplivdi ikki at síggja kirkjuna, fyrr enn í 1991, tá ið Sovjetsamveldið datt sundur. Vetrarborgin er ein stórfingin, ovurmikil bygningur. Sagt verður, at í borgini eru 1.786 hurðar, 1.945 vindeygu, 1.500 rúm og 117 trappur. Umboðshølini eru hvørt prýðiligari enn annað, prýdd við reinum gulli. Vestureuropeisk og russisk myndlist er savnað í stórum tali í teimum ovurhonds prýðuligu salunum. Ein vanligur túrur við leiðvísara er um tjúgu kilometrar – á somu hædd bara. Fjallgongumenn eru í minniluta í Havnarkórinum, so tey flestu vóru fegin um, at túrurin var eftir sløttum. Vitjanin í Nikolayevsky dvorets, var nakað heilt annað. Væl sessað við veitsluborð og aftaná undirhald við russiskum tónleiki, sangi og dansi.

Konsert og russiskur blíðskapur

Kórið hevði eina konsert í St. Pætursborg, og tað var í St. Catharina kirkjuni. Ljóðviðurskiptini har eru stórfingin, við drúgvum eftirklangi, og tí ein avbjóðing hjá bæði kórleiðarum og kóri. Vit høvdu væntað, at fløkja fór at koma í kórsatsirnar. Men so var ikki. Ólavur og Leif megnaðu at stjórna kórinum so frágerða væl, at áhoyrararnir, um hundrað í tali, vóru bergtiknir. Ein úr kórinum, ið hevði mist mál-ið av krími, og tí sat millum áhoyrarnar, var so bergtikin, at hon "...kendi ikki kórið aftur...". Tað var positivt meint, legði hon dýran við. Eisini Katja var kenslunomin, serliga tá ið síðsti sangurin, 'Føroyar mín móðir', varð sungin.

Matur og drekka í veitslulag er undirstøðiligur partur av mentanini hjá øllum tjóðum. Líkamikið hvar í heiminum tú kemur í vertskap, er sannroyndin tann sama: vit verða sameind í vinarlag og í besta samljóði. Dagarnir í St. Pætursborg eru ógloymandi upplivingar eisini í so máta, serliga Katju fyri at takka.

Kórstevnan í Helsinki

Føroyingar hava altíð ferðast sjóvegis, tó meiri sjáldan nú loftsamband er við úrheimin. Men hugurin til sjógvin fekk kórið at velja ferjusambandið millum St. Pætursborg og

Bogi Karbech Mouritsen - 2012

Helsinki. Ferðin tók 13 tímar við ferjuni 'Princess Maria', ið er 30.000 BRT og sjósett í 1981. Eitt vælrøkt, íheimligt skip og eitt fullkomið sjóborið umhvørvi fyri túrin úr St. Pætursborg til Helsinki. Har føroyingar savnast verður sungið. Kórið sveik ikki síðvenjuna á hesum sinni heldur, og varð mangt lagið sungið afturi á hekkuni á 7. dekki. Í sól og stilli, til sól til víðar fór.

Helsinki, høvuðsstaður Finnlands, dagaði undan flatlendinum í Uusimaa við Finnlandsvíkina fyri sunnan. Svenski kongurin, Gustav I, grundaði staðin í 1550. Skiftandi viðurskipti undir svenskum og russiskum yvirvaldi hava merkt býin bæði politisk, mentanarliga og vinnuliga. Tilknýtið til Russlands man vera líka so tætt sum til hini Norðurlondini.

Kórstevnan var samstundis sum árliga 'Helsinki Festival', sum millum annað umfatar 'The Night of Art'. 'International Council of Societies of Industrial Design' hevur kosið Helsinki til 'World Design Capital for 2012'. Kórstevnan varð hildin í tí víðagitnu Finlandia Høllini, Finlandia Talo, eitt byggilistarligt meistaraverk, sum tann víðagitni finski arkitekturin Alvar Aalto, teknaði. Finlandiahøllin er vakur bygningur, sum er sermerktur av tí minimalistisku, finsku sniðgevingini. Høllin varð tikin í nýtslu 2. desember 1971.

Grannabygningurin er tann glæsiliga Sibeliuss Musikkhøllin, sum millum annað hýsir symfoniorkestrum, musikkskúla og konsertsali. Ovast á brekkuni omanfyri stendur finski parlamentsbygningurin.

Kórstevnan var frá 22.-25. august. Hon varð skipað í 'Open singing sessions', har kórleiðararnir vandu samlaðu kórini við sangum, teir høvdu valt til gallakonsertina. Havnarkórið hevði valt 'Eg vil mínum Harra prís' til hetta høvið. Hugtakandi var at hoyra, hvussu væl tað ljóðaði, tá ið

tey meira enn 500 kórfólkini høvdu lært hvønn einstakan sang. Umframt 'Open Singing Sessions' vóru ymiskar workshops, har hvør sær kundi vera við eftir áhuga.

Fimtan av teimum 27 kórnum, sum vóru á stevnu, fingi høvi til at framføra sínu egnu, almennu kórskrá á tveimum konsertum. Í Finlandiahøllini sang Havnarkórið sjeið føroysk lög, og endaði við einum úrdrátti við føroyskum dansispølum og kvæðum.

Seinna konsertin hjá Havnarkórinum var í Hel-

sinki Katedralinum. Dómkirkjan er ivaleyst gitnasti bygningur og symbol fyri býin. Hátíðardámurin var ásynilgur í tí mektiga kirkjurúminum.

Framúrskarandi ljómurin í kirkjuni bar fram eitt klangmikið samljóð við kórið. Tað hoyrdist á fagnaðinum frá teimum mongu áhoyrarunum. Næstseinstasta lagið var finski sangurin 'Kesäilta'. Fuglafjarðarprestur, Anne Mette Klemensen, hevði solorøddina. Eftir fagnaðinum at døma, vóru bæði sangvalið og framførslan sera væl umtókt, og ein

finni helt fyri, at ongantið hevði hann hoyrt 'Kesäilta'so vakurt framfórðan. Kanska var fagnaðurin ikki minni kensluborin av, at fremmant kór við heimstaði í ókendum oyggjalandi í Norðuratlantshavi, hevði tikið sangin til sín.

Leygardagin fyrrapart var kórfólkið alt savnað á dómkirkjutrappuni, ið gongur niðan frá torginum millum ríkisstjórnarbygningarnar, at syngja nakrar av sangunum, sum vórðu vandi-ir á 'Open Singing'. Einkin at ivast í, at tað í sjálvum sær er ein uppliving at hoyra slíkt risakór, men hjá kórangaranum var heldur torført at finna samklang í riðlinum. Fyri at bota um henda meinboga sungu fleiri kór hvørt sær fyri áhoyrarunum á torginum aftaná konsertina. Teirra millum Havnarkórið.

Ein óvæntað gleði var Havnarkórinum fyri. Á veitslukonsertini síðsta stevnudagin vórðu fimm kór biðin um at syngja eitt lag úr síni konsertskrá. Eitt av kórnum var Havnarkórið. Stevnustjórin, Kari Turunen, presenteraði Havnarkórið sum tað, honum hevði dámt best at hoyra, og hann hevði kosið 'Tá teir sóu landið' sum okkara besta lag. Sjálvandi fegnaðist kórið um heiðurin, hóast talan ikki var um kapping av nøkrum slag, men um at miðsavnað leikfólk, ið hava tað til felags, at tey gleðast um at syngja í kóri.

Bogi Karbech Mouritsen - 2012